

בעניינימין בירחון המין האמריקאי הנר דע פנטהאוז. תחת הכותרת קרא לי מאדאם, היא משיבה שם לבעיות המיניות והרר מנטיות הנשלחות אליה עליידי הקוראים ומרגישה סיפוק בכך שהיא יכולה לסייע לאנשים להגיע לאושרם המיני. לפחות בצורה מעשית, בפועל, כמו בעבר.

„זה לא ייאמן כמה אנשים שולחים מיכ” תבים למדור הזה. היא מספרת. „טוב, אני לא קוראת את כולם. מערכת הפנט האוז עורכת עבורי את המיון הראשוני. אבל עדיין נשאר לי לקרוא כמה מאות מיכתבים כל חודש. בדרך כלל אלה הם מיכתבים של בתולות ממין זכר, המבקשים לדעת היכן יוכלו להשיג את הדפיי קה הראשונה שלהם... אחרי כליכך הרי בה זמן קשה למצוא מיכתבים מקוריים לנושא הזה.

„אוי!” היא נזכרת לפתע וקופצת לעניין אחר. „אתם יודעים מה מקור השם שלי קסאווירה? רק לאחרונה גיליתי את זאת. אבא קרא לי בשם זה, משום שציפיה שיוולד לו בן זכר, אותו רצה לכנות בשם פרנסואה קסאוויר. אבל עכשיו הסתבר לי שזה בכלל שם יווני, שפירושו הוא...” והיא פורצת בצחוק מתגלגל: „שומרתי הבית.” כאלו, כמו בטרדיה יוונית. נק בע לה גולדה וייעודה בחיים, כמנהלת בית-בושת, מהרגע בו הוענק לה שמה. זה אולי המקום לציין שאת הראיון הבלעדי הזה להעולם הזה, הראשון והי יחיד שהעניקה עד כה לאיזה עיתון בארץ, לא הסכימה קסאווירה לקיים בקלות. מס תבר כי האשה החופשית והמשוחררת הזאת, שכל עלילותיה הרי הן כתובות על פני מאות עמודי שבעת ספריה האי-

גילגול קודם
קסאווירה הולנדר לפני חמש שנים, בעת שנאלצה לסגור את בית הפגישות שניהלה בלב ניו יורק.

המוצעת

קסאווירה, שהפכה מדריכת-המין של העולם המערבי בחמש השנים האחרונות, בשיבועה ספרי מין שכתבה, עדיין דוגלת בחירות האשה ובחופש

מיני. לעומת זאת היא טוענת: „השתנית. פעם הייתי יצאנית. מה שהיה — היה.” היא מתכננת להופיע בסדרה של סירטיי טלוויזיה שיצולמו בארץ, כמדריכה בסיוור למקומות הקדושים.

ריס. אבל האווירה! קודם כל מגו הר אוויר הנפלא! אחר-כך — הנופים. יפו העתיקה, למשל. אבל בעיקר האנשים. זה מה שהרשים אותי כאן. הלכתי לבקר את מרבית המקומות ההיסטוריים בסביבת תל-אביב וקניתי המון מזכרות. אבל, אם להתוודות, או במידה שזה נוגע לאופנה, אני מעדיפה את האופנה של פאריס ורומא.”

אבל לא צריך להתייאש. זוהי בסך הכל ההתרשמות של השבוע האחרון. וקסאווירה לא מתכננת לעזוב כל-כך מהר. היא עוד נוסעת לאילת, וכמובן, יש לה עדיין תוכנית ביקור במקומות הקדושים, בירושלים, בית-לחם ונצרת. את משה דיין היא לא הזכירה, אבל את גולדה מאיר היא ממש משתוקקת לפגוש.

„הייתי רוצה להיפגש עם גולדה כאשר עם אשה, כסופרת עם סופרת. קראתי את הספר שלה והייתי רוצה לשוחח עימה על ספרה. אבל את זה כנראה אעשה בביקור הבא שלי כאן.”

עד שתפגוש את גולדה, יש לגולדה שאנס לקרוא גם את ספרה של קסאווירה, כדי שההתעניינות תוכל להיות הדדית.

בינתיים נהנית קסאווירה מהפופולאריות העצומה שיש לה בישראל. אנשים מזהים אותה מייד על-פי תמונותיה המתנוססות מספריה המוצבים בקיוסקים. הם ממחרים לרכוש ספרים ולבקש את חתימתה. תיי רים אמריקאים תולשים את שערות ראי- שיהם כשהם רואים אותה: „זה לא ייאמן! לא יאמינו לנו שדווקא בישראל פגשנו פנים מול פנים את מאדאם הולנדר.” קסאווירה מעדיפה עתה את התואר „ליידי” על פני „מאדאם.”

בטכסט כתוב, שהכינה לקראת הראיון עם העולם הזה, כתבה, בין השאר: „כולנו יכולים ללמוד מאתה אתה קודם כל ליידי, ואחר-כך גם סקסולוגית נודעת, סופרת, ובקרוב גם מפקיט טלוויזיה...”

מה שמזכיר שחוק מהמיליונים (שאת כולם, אגב, עשתה מספריה ולא ממה ש מסופר בהם) חשוב לבחורה המרגישה את עצמה כמו יהודיה טובה, גם השם הטוב.

גם קמה לקראת הצלם הנדהם והושיטה לו יד לשלום, כשהיא מופתעת לא פחות ממנו מהפגישה.

אולם מה שהפחיד אותה לא היה דווקא הצלם, אלא אמה. „איזה מזל!” התבטאה אחר-כך, „שאמא לא היתה אותה שעה בחדר. היא היתה צריכה לראות אותי כן!”

„קראו לי:

ליידי!”

קסאווירה לא הגיעה כתיירת רגילה. היא באה מצוויירת ברשימת כתובות של ישראלים, כך שחופשתה הי ישראלית תיסע גם אופי חברתי ולא רק צלייני.

כך, למשל, היא קיבלה את כתובתו של מפיק הסרטים ג'ו שאנטי, כאיש שיהיה צריך לארגן עבורה את הצוות הישראלי שיסריט את סידרת סירטי הטלוויזיה הדייתים שלה. זו תהיה עבודה שתשתלם. קסאווירה מתכננת להמשיך מישי ראל לברזיל, כדי להפיק גם שם סידרת סירטייתירות, עם אותו צוות ישראלי.

כתובת אחרת שקיבלה היתה של עיר רי-הדין אילן לפידות, בעלה לשעבר של הדוגמנית ליאורה לפידות. הוא ועוד כמה גברים ישראלים אירחו את קסאווירה בימים ובלילות הראשונים לשהותה בתל-אביב, לקחו אותה למסיבות, סעדו עימה במיסעדות וערכו לה את המיפגשים עם מה שהיא מכנה „האדם הישראלי.”

„לא ראיתי כליכך הרבה יהודים בחיי.” מתפעלת קסאווירה, והיא ראתה כבר הרי בה, בכל מיני מצבים. „אבל ביום שישי, למשל, הייתי בטוחה שהרחובות יהיו ריי קים ושכולם יהיו בבתי-כנסת. התפלאתי לראות שדווקא בערב שבת העיר חיה ותוססת יותר מכל יום אחר. אז סיפרו לי שרק כ-8% מהאוכלוסייה הם יהודים דתיים המקפידים על המסורת. וזה חבל. לבוא לישראל בשביל קניות, זה לא העסק הכי משתלם בעולם. קניות טובות אפשר לעשות טוב יותר במקומות אחר-

רוטיים, עדיין נמצאת בהשפעתה החזקה של אמה, מפחדת פחד-מוות ממה שזו תאמר או תעשה. והאמא הצמודה של קסאווירה קצת חוששת שראיונות עיתוני נאים בארץ עלולים לפגוע בשם הטוב של בתה.

כך, למשל, כאשר ביקש צלם העולם הזה לעלות לחדרה של קסאווירה במלון הילטון בתל-אביב, הוא מצא את הדלת פתוחה. כשנקש ולא שמע תשובה, ניסה להיכנס פנימה.

קסאווירה היתה שרועה אותה שעה, עירומה לחלוטין, על כסאיונות במירפסת המלון, כשהיא נהנית משיווף טוטאלי, כמו במחנה גודיסטי. בתילבושת חווה זו

דינה רון שומרת-המיצוות ובעלה הדתי, זיהו את קסאווירה בחוף תל-אביב ממבט ראשון. רינה היא את ספרה של קסאווירה בית התענוגות.

הדרכה לדתיים

עולה מארצות-הברית, שקראה